

चपलाक्षं, हास्याभिमानिने 'कारिं' नृत्यन्निव यो गच्छति
तादृशं विकटगमनकारिणं, आनन्दाभिमानिने 'स्त्रीषखं'
स्त्रीणां प्रियं, 'प्रमुदे' प्रकृष्टहर्षाभिमानिने 'कुमारोपुत्रं' दुहि-
तुः पुत्रं, 'मेधाचै' ग्रन्थार्थधारणाभिमानिन्यै 'रथकारं' रथस्य
कर्त्तारं निपुणमतिं, धैर्याभिमानिने 'तक्षाणम्' तक्षकं वर्द्धकिं ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ।

अथ तृतीयोऽनुवाकः ।

अथ तृतीयानुवाकमाह । "अमाय कौलालम् । मायाचै
कार्मारम् । रूपाय मणिकारम् । शुभे वपम् । शरव्याया इषु-
कारम् । हेत्यै धन्वकारम् । कर्मणे ज्याकारम् । दिष्टाय
रज्जुसर्गम् । मृत्यवे मृगयुम् । अन्तकाय श्वनितम् [३]" इति ।
अमाभिमानिने कुलालपुत्रं, 'मायाचै' विचित्रकरणशक्त्यै
'कार्मारं' लोहकारं, 'रूपाय' शुक्लकृष्णादि रूपाभिमानिन्यै
'मणिकारं' मणिमुक्तादिसंस्कृत्तारं, शुभाभिमानिन्यै 'वपं'
बीजानां वपारं । 'शरव्यायै' वाणसमूहाभिमानिन्यै, वाणानां
संस्कृत्तारं, 'हेत्यै' आयुधाभिमानिन्यै 'धन्वकारं' धनुषां संस्क-
त्तारं, कर्मव्यापाराभिमानिने 'ज्याकारं' ज्यानां संस्कृत्तारं,
'दिष्टाय' भवितव्याभिमानिने, 'रज्जुसर्गं' रज्जूनां स्रष्टारं,
'मृत्यवे' मरणाभिमानिने 'मृगयुं', मृगाणां हन्तारं, अन्त
काय, प्राणापहारिणे 'श्वनितं' श्वभिः सह क्रीडाजीविनं ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ।